

ת"פ 22435/07 - מדינת ישראל נגד שני סימי מזרחי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-07-22435 מדינת ישראל נ' מזרחי
לפני כבוד השופט נעה תבור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזר צח"ז
המאשימה
נגד
שני סימי מזרחי
ע"י ב"כ עוזר יעל פינקלמן
הנאשמה

הכרעת - דין

כתב האישום ויריעת המחלוקת

1. כתב האישום מייחס לנאשמת, ילידת 1990, תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תש"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום ביצעה הנאשמת את העבירה ביום 27.07.17, לקראת שעות הערב, כלפי מאבטח סופרמרקット (להלן: "המתלון"). בין השנים פרץ ויכוח מילולי לאחר שהנאשمت קשרה את אופניה החשמליים למתקן עגלות הסופר ולא נענתה לבקשת המתלון לקשרם במתקן ייעודי לאופניים. במהלך הויכוח דחף המתלון לעבר הנאשמת עגלה סופר שחצצה בין השנים. מיד לאחר מכן עזב המבטח את המקום והתרחק מהנאשמת ואז הוציאה הנאשמת גז מדמיע מתיקה, צעדה לעבר המתלון ובהגיעו אליו ריססה על פניו באמצעות הגז המדמיע. המתלון חזר לכיוון הכניסה לסופר ואז שוב הלכה הנאשמת לעברו וריססה בשנית גז מדמיע לעבר פניו.

2. מרבית העבודות מוסכמות על הצדדים. אין מחלוקת בדבר הויכוח בקשר לקשרת האופניים ומוסכם על הצדדים כי המתלון דחף את עגלה הסופר לעבר הנאשמת וזה פגעה בה וגרמה לה לחבלה. אין גם מחלוקת על כך שהנאשמת ריססה את פניו המתלון בגז מדמיע.

3. מבחינה עובדתית הצדדים חולקים באשר לתוקן הדברים שהוחלף בין הנאשמת לבין המתלון תוך כדי ויכוח. הנאשמת טוענת שהמתלון איים עלייה שירצת אותה ובשל פחדה ממנו הילכה אחריו וריססה לעברו גז מדמיע. שאלת עובדתיות נוספת שמצויה במחלוקת היא האם הנאשמת ריססה לעבר פניו של המתלון גז מדמיע בשתי הזדמנויות (cuttent המאשימה) או רק בהזדמנות אחת (cuttent הנאשמת).

4. בהיבט המשפטי טענת הגנה היא שבנסיבות העניין עומדת לנשימת הגנה של זוטי דברים והגנה מן הצדק. הסנגורית הסכימה שמעשי הנאשם אינם עומדים בתנאי ההגנה העצמית אולם לטענתה יש לבחון אותם בשים לב לתוחשת הפחד שחשוה הנאשםת, לאחר שהמתalonן תקף אותה וגרם לה לחבלה. בנסיבות אלה, ובשים לב לעובדה שבסתופו של דבר לא הוגש כתוב אישום נגד המתalonן, ביקשה הסנגורית לקבוע שמעשייה של הנאשםת הם בבחינת זוטי דברים ואין מקום להעמידה לדין בגין ולהכתים אותה בכתם של פליליות.

5. להשלמת התמונה יש לדעת כי המתalonן נחקר באזהרה בגין חלקו באירוע וענינו הסתויים בסגירת התקיק בהסדר מותנה. המאשימה לא פvlaה בדרך דומה בעניינה של הנאשםת הוואיל וזה לא עמדה בתנאי הסף לצורך הסדר מותנה.

קבעת ממצאים והכרעה בחלוקת העובדתית

6. הסרטון שהוגש כחלק מן הריאות בתיק (ת/1) אינו מתעד את הדברים שנאמרו בין המתalonן לבין הנאשםת אך מעשייהם נראים בו בבירור ועל כן יש בו תרומה של קביעת ממצאים באשר למה שהתרחש. בسرטון נראית הנאשםת קושרת את אופניה במתיקן העגלות בכניסה לסופר מבלי שהמתalonן הבחן בכך. בשלב מסוים עזב המתalonן את עמדתו ונכנס לתוכה הסופר ולאחר מכן סיים לקשר את האופניים נכנסה גם הנאשםת לסופר. כעבור כ-50 דקות (במהלכן לא נראים השנאים בсрוטון) יצאת הנאשםת מהסופר כדי לחת עגלת, המתalonן יצא אחריה ובחן באופניה הקשורות למתיקן העגלות. בשלב זה מתחלים חילופי הדברים בין השניים. תוך כדי כך הגיע המנהל (העד שי) מתוך הסופר ומצטרף לשיח וכעבור מספר שניות עזב וחזר אל תוך הסופר. חילופי הדברים בין הנאשםת למתalonן ממשיכים תוך הנפות ידים מצד שניהם ובדקה 03:45 נראית התקיפה על ידי המתalonן שדוחף את העגלת שמספרידה בין השניים לעבר הנאשםת. ממש מיד לאחר התקיפה רואים את הנאשםת מחפשת בתיקה ומוציאה מתוכו דבר שאין מחלוקת כי הוא מיכל הגז המדמי. בזמן שחיפשה, התרחק המתalonן מהמקום בגין אל הנאשםת והלך לכיוון רכב שנעצר במקרים סגור. הנאשםת נראית הולכת בナンישות אחרי המתalonן לאורך מספר מטרים בלתי מבוטל. לאחר שהמתalonן מתכווץ לשוחח עם נהג הרכב שבמחסום פונה אליו הנאשםת ומתיזה גז מדמייע לעברו בפעם הראשונה (בדיקה 04:00). בсрוטון נראית תגבורת הרתיעה של המתalonן מפני הריסוס. כעבור שניות נוספות כאשר המתalonן חזר לכיוון הכניסה לסופר נראית הנאשםת שוב הולכת בעקבותיו ומרסתת אותו בפעם השנייה (בדיקה 04:06). לאחר מכן רואים את הנאשםת נכנסת לסופר עם העגלת ואת המתalonן מניח את אממת ידו על עיניו ומחיג בטלפון הנייד.

7. לאחר צפייה בсрוטון אני קובעת כי הנאשםת ריססה את המתalonן בגז מדמייע פעמיים כפי שמצוואר בכתב האישום.

8. אשר לוחופי הדברים בין השניים יש להזכיר בין עדות המתalonן לבין עדות הנאשםת.

עדות המתalonן

9. בפתח עדותו עמד המתalonן על הנהלים האוסרים קישורת אופניים בכניסה לסופר. לדבריו כאשר הבחן בנאשםת עווה כן, ניגש אליה, הסביר לה בנימוס על הנהלים אך זו הchallenge להתווכח ודרצה לדעת מי הגורם

שאoser זאת. המתلون פנה למנהל שי שגਮ הוא חזר באזני הנאשמה על אותו איסור. לדבריו המתلون לאחר שהביע לעזר לה לקשור האופניים במקומות אחר, החלה לקלל אותו ואף כינה אותו "ערבי מסריך" והוסיפה "הלוואי שכולכם תموטו, תסתלקו מכאן يا ערבים" וייחלה למותם של כל העربים. המתلون הודה כי אמירות אלה שהיו מלאות גם בקהלות בוטות, הרגיזו אותו ולכן דחף לעברה של הנאשמה את העגלה מבלי שהתכוון לגרום לה חבלה. לאחר מכן התרחק מהנאשמה וניגש לעזרה ולאחר מכן הודה את העגלה מבלי למחסום הסגור ובשלב זה ריססה אותו הנאשמה בגז מדמייע. בהמשך הוזג למתلون הסרטון 1/1 וזה תיאר את ההתרחשויות הנראית בו והוסיף כי הנאשמה ריססה אותו פעמיים (עמ' 5 ש' 29). לאור עדותו חזר המתلون והכחיש טענת הנאשמה שהיא זה הוא שהחל לקלל אותה ולומר לה אמירות גזעניות (עמ' 9 ש' 28). עוד שלל המתلون בתוקף טענת הנאשמה שאיים עליה כי "ירצח אותה" ו"ירוה בה" (עמ' 10 ש' 5 ואילך וכן עמ' 11 ש' 9). לדבריו המתلون שוטרים שהגיעו למקום הציעו לשניים לsegue את הנושא ביניהם מבלי להתلون אחד על השני. אולם בהמשך הנאשמה הגישה תלונה ועל כן הגיע תלונה בעקבותיה.

10. עדות המתلون הותירה רושם חיובי ומהימן. התרשםתי מכונות דבריו ואלו נותרו יציבים בזיכרון נגדית. עדותו הייתה עקבית ונטולת סתרות, מדודה ובلتוי מתלהמת. עדותו השתלבה היטב עם שאר הראיות שהוצעו ובמיוחד עם הסרטון. המתلون הודה בתקופה של הנאשמה באמצעות דחיפת העגלה לעברה, קיבל אחראיות על המעשה והביע חרטה תוך שאמיר כי אינו סולח לעצמו על כך (עמ' 8 ש' 24). המתلون הסביר כי נהג באליםות לאחר שהנאשמה קוללה וגידה אותו על רקע מוצאו, דבר שפגע בו מאוד. התרשםתי מכונות עדותו בדבר עצמת הפגיעה שחש בעקבות הדברים הקשים הקשורים במצבו (עמ' 8 ש' 9, 11, 21). ברור כי אין כל הצדקה למען המתلون והקללות שנאלץ לספוג אגב עבודתו אין מצדיקות תגובה אלימה. למשמעות הדברים ATI'חס בפן המשפטי ובביקורת הטענה של אכיפה בררנית.

11. חיזוק משמעותי לעדות המתلون הוא הסרטון בו ניתן להבחין בנאשמת מרסת גז מדמייע לעברו פעמיים בהפרש של שנים בודדות. גרסת המתلون מתחזקת אף בדברים שמסר שי בהודעתו במשטרת (**ג/4**). שי שמע את המתلون מציע לנאשמת עזרה בקשרית האופניים במקומות ייעודי באופן שלא מתישב עם תוקפנות מילולית מצידו של המתلون. חיזוק נוסף בדבריו של שי מצוי בכך שלאחר האירוע התנהגה הנאשمة באופן מתלהם, קיללה את המתلون, צעה ואמרה ש"היא תראה לו מה זה ואני אדאג שהוא לא יהיה פה" (ג/4 עמ' 2 ש' 2).

הסגנורית הפנתה ל쿄ishi בדבריו שי שכן לא מסר בהודעתו אודות קלילות ואמירות גזעניות כפי שייחס המתلون לנאשמת. חסר זה אינו מחייב מהימנות המתلون שכן הוא מוסבר הן בנסיבות הסרטון והן בתיאורו של שי. בסרטון נראה שי יצא רק בחלקו הראשון של האירוע וחלקו בשיחה אורוך שניות בודדות עד שהוא חוזר אל הספר. ההסלמה מתרחשת לאחר מכן. בהודעתו מסר בעצמו שנקח רק בחלק מן האירוע.

עדות הנאשמת

12. בעדותה בבית המשפט (עמ' 15-16) התייחסה הנאשמת לוויכוח בין לבין המתلون אודות קשרית האופניים. לדבריה לאחר שהסבירה לו שאינה יכולה לקשור את האופניים במקומות אחר, החל לצעק עליה באמוריו "כל היהודיות זנות, כולן שرمותות, העربים מזינים אתכן...". המתلون קרא למנהל שי וגם באזני חזרה על אותו הסבר. בשלב זה דחף לעברה המתلون את עגלת הספר וגרם לה לחבלות ברגל ואיים במילים "אני ארצת אותך, אני ארצת אותך, אל תשגע אותי" והוסיף לקלל אותה. כאשר המתلون עשה תנועת יד לעבר האקדח

שנשא, חשה פחד והוציאה את הגז המדמי מתק האופניים. לאחר מכן התקשרה למשטרת ועד ששוטרים הגיעו נכנסה לסופר לעורך קניות.

13. עדותה של הנואשת לא הותירה רושם מהימן בראש וראשונה ממשום שלא תامة את מה שנראתה בסרטון ובנוספַך בנסיבות שונה מגรสמה במשטרת, כבושא בחלוקת וונטה להגזה ולהעצמת חלקו של המתلون.

סתירה לריאות האובייקטיביות

14. גרסה הראשונית של הנואשת הייתה הגנה עצמית בשתי הנסיבות במשטרת. לטענתה התכוונה להיעתר לדרישת המתلون ולהוציא את האופניים אך המתلون קיליל אותה, תקף אותה, אימץ לרצוח אותה ואףלו עשה תנוועה לעבר הנשך ובתגובה התיזה להגנתה גם מדמי (ת/3 ש' 7 ואילך). תיאור זה וודאי לא התרחש והוא נסתור מפורשות בריאות אובייקטיביות ובראשן הסרטון. הנואשת לא התכוונה להוציא את האופניים כפי שמדוברים מעשה שלה שהותירו אותו כשפונטה לעשותות קניות, התקיפה בגין מדמי לא הייתה ברצף לתקיפה כלפיה אלא מעשה נפרד בפער של זמן ובפער של מרחק פיזי ובנוספַך לא היה כל אiom בנשך או קירוב יד של המתلون לנשך שהקדמים את הריסוס בגז.

15. סתירה נוספת מול ריאות חיצונית הייתה ההכחשה המוחלטת של הסכמתה לסתירה הדדי של התלונה עד כדי קביעה כי דבר זהה "לא היה ולא נברא" (עמ' 23 ש' 17). בנגדו לכך בדוח הפעולה (ת/2) כתוב השוטר שני הצדדים הסכימו שלא להגיש תלונות.

16. בנוסף לאלו, ניצבה גרסת הנואשת בסתירה להודעתו של שי (ג/4) אשר הוגשה בהסכם שם מסר כי הייתה זו הנואשת שצעקה וקיללה את המתلون ולא כפי שטענה כאילו שי אח兹 במתلون בשל כך שהתרפרע וקילל (ת/3 ש' 12).

שינוי הגרסה והופעת גרסה כבושא

17. בית המשפט, כאשר ברור היה שטענת הגנה עצמית לא עומדת על רגליה שלה, נוספו פרטים חדשים לעדות הנואשת, אף שלא בא ذכרם בשתי הנסיבות במשטרת ובעיקרן הדגש שם הנואשת על הצד הגזעני בדברי המתلون. לדבריה התייחס לכך שהיא יהודיה והפנה אליה קללות המכונות ליהודיות כולן (עמ' 16 ש' 3, עמ' 18 ש' 1,3,6,1). במשטרת נחקרה הנואשת פעמיים על ידי שני חוקרים שונים: לראשונה על ידי החוקר רועי סלח, כשעתיים לאחר האירוע במסגרת עדות פתוחה (ת/3) ובשנית על ידי השוטר נאהד טאפש ביום 30.07.17 במסגרת חקירה באזהרה. בשתי ההודעות אין כל אזכור למה שהפרק לטענה מרכזית בעדות והוא אותן אמרות גזעניות. הנואשת הסבירה בעדותה כי אמרה את הדברים לחוקרים אולם אלו לא תיעדו את הדברים (עמ' 18 ש' 9). הסבר זה אינו משכנע. אין זה הגיוני שאף אחד משני החוקרים לא רשם את הדברים ولو ברמז. חוקרים אינם מתעדים את כל מה שנאמר אבל הידורות ריעון מרכזי מתווך העדות על ידי שני חוקרים בשני מועדים נפרדים ללא כל טעם הגינוי לכך פשוט אינה סבירה. התרשםתי שטענה זו נולדה רק בעקבות עדות המתلون. כמו כן על מנת לסתור אפשרות כי הייתה זו היא שהשתמשה באלים מילולית המתיחסת למצאו של המתلون טענה שככל לא ידעה הוא ערבי (ת/4 ש' 18 ועמ' 28, ועמ' 18 ש' 19). לאחר ששמעתי את המתلون באופן בית המשפט אינני מותנת אמון בטענה זו ואין היא אלא ניסיון להרחיק את עצמה ככל יכולתה מדברי המתلون.

18. לאחר שמיית עדות הנאשם וצפיה בסרטון אינני נותרת אמונה בטענה כי פעולה מחמת הפחד. לו אמנים פחדה מהמתלונן לא הייתה צוועת בעקבותיו ומרסשת לעברו גז מדמיע, לא פעם אחת ובטח שלא פעם שנייה. אפשר להבין אם הנאשם נבהלה כאשר תקף אותה המתלונן אבל מעשייה כפי שנראים בסרטון אינם קשורים לבhalbת אלא לרצון 'להחזיר' למTELונן. המתלונן כבר נסוג והתרחק והוא היה זאת הנאשם שהלכה אחריו כדי לתקוף בגז מדמיע שברשותה.

לו פעולה הנאשם מחמת הפחד ניתן היה לצפות שתזעיק את המשטרה ולא כפי שמצוין בדוח שהמודיע הוא שי. לו חששה היה ממתינה לבוא השוטרים ולא פונה לעורך קניות, שם איתר אותה השוטר שהגיע לקרויאתו של שי (ת/2).

19. עדות הנאשם אופיינה בנטיה להגזה החול מן הטענה בהודעתה באזהרה כי המכחה שספגה "רישקה לה את הרഗל" (ת/4 ש' 10) עבר דרך עדותה בבית המשפט במסגרת העידה "לא יודעת איפה הייתה אם לא הייתה עושה את זה" (עמ' 23 ש' 29) ועד לחשש מدامם לב בשל האירוע (עמ' 22 ש' 31).

סיכום ביןים וקבעת ממצאים עובדיים

20. על סמך עדותו המהימנה של המתלונן, מכלול הראיות ולאחר צפיה בסרטון ת/1 אני קובעת שבמהלך הויוכחו המילולי בין השניים, קיללה הנאשם את המתלונן תוך אמרית אמרות פוגעניות המתיחסות למווצאו. בעקבות זאת תקף המתלונן את הנאשם באמצעות דחיפת עגלת הסופר לעברה וזוו פגעה בה וגרמה לה לחבלת. מיד לאחר מכן התרחק המתלונן מהנאשם וזה הוציאה מתיקה גז מדמיע, הלכה בעקבותיו מספר מטרים וריססה לעבר פניו גז המדמיע בשתי הזדמנויות בהפרש של שניות בודדות.

21. על רקע ממצאים עובדיים אלה יש לבחון את הטענות המשפטיות.

זוטידברים

22. סיג זוטי דברים הקבוע בסעיף 34ז לחוק העונשין מסמין את בית המשפט ליתן פטור מאחריות פלילית בהתקיים ארבעה תנאים מצטברים: טיבו של המעשה והיותו קל ערך, נסיבותו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי. האינטרס הציבורי בהטלת או אי הטלת אחירות פלילית מהווה למעשה שיקול מרכזי ואף מכריע בעת בחינת תחולת הסיג. באופן זהה בא לידי ביטוי עיקרון השינויים במשפט הפלילי שלפיו יש לנתקוט בהליך הפלילי כאמור. בע"פ 7829/03 מדינת ישראל נ' אריאל הנדסת חשמל רמזוריים ובקרה בע"מ, ס(2) 120 (2005) פסק בית המשפט העליון בהקשר לסיג זוטי הדברים הבאים:

"אף על פי שהסיג בדבר "זוטי דברים" אינו מונח רשימה של מקדים הבאים בגדרו, יש להחילו בנסיבות תוך בחינת נסיבותו של כל מקרה ומקרה. בבואה לבחון מעשה שנתמלאו בו כל יסודות העבירה ישאל בית המשפט את עצמו אם מעשה העבירה הצמיח במידה מזערית של סכנה לציבור. תשובה שלילית תהיב את המסקנה שהשפטו של המעשה על החבורה היא כה

מוזערית, עד שאין זה ראוי להכתים את מבצעו בהרשעה בפלילים.

23. בעניינו לא מצאת כי מעשה של הנאשמה בוצעו בשל חששה מהתalon, לא מדובר בהגנה עצמית וגם לא בקרבה לסייע זה. הנאשמת נראית בסרטון חזרת מטרה לפגוע במתalon תוך שימוש בכך מדים בשתי הزادניות. המעשה אינו קל ערך שכן ריסוס אדם בגין מדים וחזרה על כך פעמיים הוא מעשה תקיפה שאינו קל ואף תוך שימוש בכל עזר. האינטראקציוני אינו יכול להשלים עם פתרון עצמי של סוככים בדרך אלימות ולא זה המסר שצריך לצאת מבית המשפט. גם אם הנאשמת חשבה ש'מגיע' למתalon, הבחירה בעשיית דין עצמי ותקיפה של המתalon כדי לגמול לו אינה הדרך שצריכה לזכות לאישור בית המשפט בבדיקה סטנדרט התנהגות ראי. לכך יש להוסיף שתקיפה של המתalon קדמה התנהגות פסולה מצד הנאשמת שהטיחה בו עלבונות ופגעה ברגשותיו והכל בזמן שביצע עבודתו ובקש ממנו להישמע לנחים במקום על חשבון הנוחות הרגעית שבייקשה לעצמה. הסלמה זו של סכוסר של מה בכך שעובר מAMILIM למעשים משairy חותם במרחוב הציבורי ואין זה ראוי כי בمعנה לכך יורה בית המשפט על ביטול האישום. האינטראקציוני ימצא נגע מביטול האישום שמשמעותו היתר לכל אדם לתבוע את מה שנראה בעיניו כזכותו באופן כוחני ובאלימות.

24. עיינתי בפסק דין אליו הפניה הסגוריית ולא מצאת כי נסיבותיהם ברוח השווה לנסיבות המקירה שלפני. בת"פ 12-12-2017 ובת"פ 46952-12-2018, לא מדובר על עבירות אלימות. במקרים אחרים מדובר בתקיפה מינורית שבוצעה בנסיבות חריגות בתוך המשפחה במסגרת שכונע בבית המשפט שלא קיים אינטראקציוני בהרשעה בפלילים [ע"פ (מחוזי מרכז) 27179-04-11, ת"פ (רח) 10022-11-13, ת"פ (טבריה) 55920-05-15, 13-02-2014 שבו בנוספ' ביהם"ש לא סבר שדי בעדות המתלוונת לבסס הרשעה, ת"פ (יהם) 15-05-2013].
תקיפה הדדית ולא ננקט כל הליך נגד הצד השני, ת"פ (רח) 15-06-2013 [29347].

בת"פ 14-09-2012 (שלום ב"ש) זוכה נאשם מתקיפה סתם - דחיפה - לאחר שבית המשפט שכונע שלא מדובר בתקיפה ברינוי או באקט של אלימות אלאumi שפילס דרכו מחוץ למקום.

בת"פ (שלום ת"א) 15-12-1947 זיכה בית המשפט נאשם בעל קשיים נפשיים משמעותיים אשר פעל "כחיה פצעה" להגן על חפציו.

בת"פ (שלום ת"א) 15-09-2016 זוכתה נאשמת מעבירות אiomים לפני שוטר שכן הדברים הופנו כלפי שוטר שעצר אותה באופן בלתי חוקי ונאמרו על רקע מצב נפשי קשה שכולו נגרם בשל המעצר הבלתי חוקי.

אכיפה ברנית

25. טענת ההגנה היא כי אין זה הוגן שהנאשמת תתמודד עם הליך פלילי בעוד המתalon שתקוף אותה ואף גרם לה חבלה סימן את עניינו ללא כהן פלילי. על פי הטענה היה זה המתalon שנגה ראשון בדרך אלימה ובנוספ' עוצמת האלימות מצדו הייתה חמורה יותר ובנסיבות אלו הגשת האישום נגד הנאשמת פוגע בתחשות הצדקה וההגינות. כן נטען כי תקיים ריבים הדומים לאירוע זה נסגרים מבלי שימוש בהם כתוב אישום.

26. חלקה הראשון של הטענה נדחה מבחינה עובדתית לאחר שקבעתי כי הנאשمة נהגה באלימות מילולית בראשית האירוע ואין זה מדויקoley ליחס למתalon את פתיחת האירוע. יתר על כן, אין זה נכון לטעון שנגד המתalon

לא ננקט היליך בגין חלקו באירוע. בעודו סיפר המתלוון על קבלת אחריות למעשה התקיפה שתקף את הנאשמת ועל סגירת התיק נגדו בהסדר מותנה במסגרת בין היתר תשלום סך 1,500 ₪. סגירת התיק בהסדר היא בעלת משמעות לעתיד על המתלוון ובועלות משמעות בהווה בנוגע לסכום הכספי ששילם. נמצא אפוא שגורמי התקיפה התייחסו באופן שוויוני אל האירוע אולם הפעלת אותם כללים הביאה לתוצאות שונות בשל מאפייניהם השונים של שני המעורבים. בכך אין אפליה ואין אכיפה ברורנית אלא הילה של אולם הינה בכך בדיק על שני אנשים שונים. בנסיבות אלו לו היה התיק נגד הנאשמת מבוטל או נסגר ללא כלום הייתה בכך פגעה בעקרון השוויון.

27. לטענה בדבר סגירת תיקים בנסיבות דומות לא הוצאה תשתיית ראייתית נדרשת ועל כן אין בה לעמוד בנintel הרובץ על מי שטווען לאכיפה ברורנית.

28. צודקת הסוגירות בדבר החובה להקפיד על כלל שיוריות הדין הפלילי. דא עקא מקום שאדם נהג פעמיים באליםות תוך שימוש באביזר והמעשה הוא בבחינת גמול ועשית דין עצמאית אינו מחוץ לכלל השיוריות.

סוף דבר

29. נוכח הממצאים העובדיים שקבulti ובהעדר הגנה אני מרשים את הנאשمت במiosis לה בכתב האישום בעבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין תש"ג-1977.

30. בחקירתה הנגדית סיפרה הנאשמת פרטים אישיים על חייה וניכר שעברה חוותות קשה. לא אחת הרקע לביצוע עבירות הוא רקע קשה שנולד מצוקה. שמעתי את הנאשמת והתרשמתי שמדובר באישה בעלת כוחות שתדע לנצל את היליך לשינוי והתחלת חדשה. יש לקוות שההיליך הנוכחי יהיה אחרון בשרשראת של סבל ואלים ולא חוליה נוספת.

ניתנה היום, י"א תשרי תש"פ, 10 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים